**Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül**

►B

# AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 650/2012/EU RENDELETE

**(2012. július 4.)**

**az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről**

(HL L 201., 2012.7.27., 107. o.)

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 344., 2012.12.14., 3. o. (650/2012/EU)
►C2 Helyesbítés, HL L 60., 2013.3.2., 140. o. (650/2012/EU)
►C3 Helyesbítés, HL L 243., 2019.9.23., 9. o. (650/2012/EU)

▼B

# AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 650/2012/EU RENDELETE

**(2012. július 4.)**

**az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről**

## I. FEJEZET

## HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

### *1. cikk*

### Hatály

(1) Ezt a rendeletet az öröklésre kell alkalmazni. Nem alkalmazandó különösen az adó-, vám- és közigazgatási ügyekre.

(2) E rendelet hatálya nem terjed ki a következőkre:

a) a természetes személyek személyi állapotára, valamint a családi kapcsolatokra és az ilyen kapcsolatokra alkalmazandó jog szerint hasonló joghatásúnak tekintett kapcsolatokra;

b) a természetes személyek jogképességére és cselekvőképességére, a 23. cikk (2) bekezdése c) pontjának, valamint a 26. cikk sérelme nélkül;

c) a valamely természetes személy eltűnésével, távollétével vagy holtnak nyilvánításával kapcsolatos kérdésekre;

d) a házassági vagyonjoggal és az ilyen kapcsolatokra alkalmazandó jog szerint a házassággal hasonló joghatásúnak tekintett kapcsolatokra alkalmazandó vagyonjogi jogszabályokkal kapcsolatos kérdésekre;

e) a nem haláleset folytán keletkező tartási kötelezettségekre;

f) a szóbeli végrendelkezések alaki érvényességére;

g) az örökléstől eltérő módon létrehozott vagy átszállt vagyoni jogokra, érdekeltségekre és vagyontárgyakra, mint például – a 23. cikk (2) bekezdése i) pontjának sérelme nélkül – az ajándékok, a közös tulajdon a túlélő tulajdonostárs városmányi jogával, a nyugdíjprogramok, a biztosítási szerződések és a hasonló megállapodások;

h) a társasági jog, valamint a más jogi személyekre vagy jogi személyiség nélküli szervezetekre irányadó jogszabályok által szabályozott kérdésekre, mint például a társaságok, valamint a más jogi személyek vagy jogi személyiség nélküli szervezetek létesítő okiratában vagy alapszabályában foglalt záradékok, amelyek tagjaik halála esetére rögzítik a részesedés sorsát;

i) a társaságok, valamint a más jogi személyek vagy jogi személyiség nélküli szervezetek megszűnésére, megszüntetésére és egyesülésére;

j) célvagyon (trust) létrehozására, kezelésére és felszámolására;

k) a dologi jogok természetére, valamint

l) az ingatlannal vagy ingósággal kapcsolatos jogok nyilvántartásba vételére – beleértve az e nyilvántartásba vételre vonatkozó jogi követelményeket is – és az ilyen jogok nyilvántartásba vételének vagy nyilvántartásba vétele elmulasztásának a joghatásaira.

▼B

*2. cikk*

**Hatáskör öröklési ügyekben a tagállamokon belül**

E rendelet nem érinti a tagállami hatóságoknak az öröklési ügyekkel kapcsolatos hatáskörét.

*3. cikk*

**Fogalommeghatározások**

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) „öröklés”: az örökhagyó vagyonában bekövetkező jogutódlás; amely a vagyontárgyak, jogok és kötelezettségek haláleset miatti átszállásának valamennyi formáját magában foglalja, akár végintézkedés szerint megvalósuló átruházás, akár törvényes öröklés révén történő átszállás útján;

b) ►C3 „öröklési szerződés”: olyan megállapodás – beleértve a kölcsönös végrendeleteken alapuló megállapodást is –, amely ellenszolgáltatás fejében vagy anélkül a megállapodásban részes egy vagy több személy jövőbeli hagyatékára vonatkozó jogokat létesít, módosít vagy szüntet meg; ◄

c) „közös végrendelet”: két vagy több személy egyetlen okiratba foglalt végrendelete;

d) „végintézkedés”: végrendelet, közös végrendelet vagy öröklési szerződés;

e) „eredeti tagállam”: az a tagállam, amelyben a határozatot meghozták, a perbeli egyezséget jóváhagyták vagy megkötötték, a közokiratot, illetve az európai öröklési bizonyítványt kiállították;

f) „a végrehajtás helye szerinti tagállam”: az a tagállam, ahol a határozat, perbeli egyezség vagy közokirat végrehajthatóvá nyilvánítását vagy végrehajtását kérik;

g) „határozat”: öröklési ügyben valamely tagállam bírósága által hozott bármely határozat, elnevezésére való tekintet nélkül, ideértve a költségeknek és kiadásoknak valamely bírósági tisztviselő általi meghatározására vonatkozó határozatot is;

h) „perbeli egyezség”: a bíróság által jóváhagyott vagy az eljárás során a bíróság előtt kötött, öröklési ügyben létrejött egyezség;

i) „közokirat”: valamely tagállamban az alaki követelményeknek megfelelően közokiratként kiállított vagy bejegyzett, öröklési ügyben keletkezett okirat, amelynek hitelessége:

   i. a közokirat aláírására és tartalmára vonatkozik; és

   ii. valamely hatóság vagy az eredeti tagállam által erre feljogosított bármely más szerv által lett megállapítva.

▼B

(2) E rendelet alkalmazásában „bíróság” minden olyan igazságügyi hatóság és minden egyéb olyan, öröklési ügyekben hatáskörrel rendelkező hatóság és jogi szakember, amely/aki igazságszolgáltatási feladatot lát el, vagy igazságügyi hatóság felhatalmazása alapján vagy igazságügyi hatóság ellenőrzése alatt jár el, feltéve, hogy ezek az egyéb hatóságok és jogi szakemberek szavatolják a pártatlanságot és a felek meghallgatáshoz való jogát, valamint feltéve, hogy a tevékenységük helye szerinti tagállam joga értelmében:

a) határozataik ellen igazságügyi hatóság előtt jogorvoslattal lehet élni, vagy azokat igazságügyi hatóság felülvizsgálhatja; és

b) határozataik hasonló hatállyal és joghatással rendelkeznek, mint az igazságügyi hatóságok által ugyanilyen ügyben hozott határozatok.

A tagállamok az első albekezdésben említett egyéb hatóságokról és jogi szakemberekről a 79. cikkel összhangban értesítik a Bizottságot.

## II. FEJEZET

## JOGHATÓSÁG

### *4. cikk*

### Általános joghatóság

Annak a tagállamnak a bíróságai rendelkeznek joghatósággal az öröklés egészében történő határozathozatalra, amelynek a területén az örökhagyó szokásos tartózkodási helye elhalálozásának időpontjában volt.

### *5. cikk*

### A joghatóságra vonatkozó megállapodás

▼C3

(1) Amennyiben az örökhagyó az utána történő öröklésre alkalmazandó jognak a 22. cikk szerint valamely tagállam jogát választotta, az érintett felek megállapodhatnak arról, hogy ezen tagállam bírósága vagy bíróságai kizárólagos joghatósággal rendelkezzenek bármely öröklési ügyben történő határozathozatalra.

▼B

(2) A joghatóságra vonatkozó megállapodást írásba kell foglalni, keltezni kell, és azt az érintett feleknek alá kell írniuk. A megállapodás tartós rögzítését biztosító, elektronikus módon történő bármely közlés egyenértékűnek minősül az írásos formával.

### *6. cikk*

### A joghatóság hiányának megállapítása jogválasztás esetén

Amennyiben az örökhagyó az utána történő öröklésre alkalmazandó jognak a 22. cikk szerint valamely tagállam jogát választotta, a 4. cikk vagy a 10. cikk alapján eljáró bíróság:

a) az eljárásban részt vevő egyik fél kérelmére megállapíthatja joghatóságának hiányát, ha úgy ítéli meg, hogy – figyelembe véve az öröklés gyakorlati körülményeit, például a felek szokásos tartózkodási helyét és a vagyontárgyak fellelhetőségét – a választott jog szerinti tagállam bíróságai alkalmasabbak az öröklés tárgyában történő határozathozatalra; vagy

▼B

b) megállapítja joghatóságának hiányát, ha az eljárásban részt vevő felek az 5. cikkel összhangban arról állapodtak meg, hogy a választott jog szerinti tagállam bíróságának vagy bíróságainak joghatóságát kötik ki.

*7. cikk*

**Joghatóság jogválasztás esetén**

▼C3

Azon tagállam bíróságai, amelynek jogát az örökhagyó a 22. cikk szerint választotta, joghatósággal rendelkeznek az öröklés tárgyában történő határozathozatalra, ha:

▼B

a) valamely korábban eljáró bíróság ugyanazon ügyben a 6. cikk szerint megállapította joghatóságának hiányát;

b) az eljárásban részt vevő felek az 5. cikkel összhangban arról állapodtak meg, hogy az említett tagállam bíróságának vagy bíróságainak joghatóságát kötik ki; vagy

c) az eljárásban részt vevő felek kifejezetten elfogadták az eljáró bíróság joghatóságát.

*8. cikk*

**A hivatalból indított eljárás megszüntetése jogválasztás esetén**

▼C3

Az öröklési ügyben a 4. cikk vagy a 10. cikk alapján hivatalból eljárást indító bíróság megszünteti az eljárást, ha az eljárásban részt vevő felek arról állapodtak meg, hogy az öröklést békés úton, peren kívül rendezik azon tagállamban, amelynek jogát az örökhagyó a 22. cikk szerint választotta.

▼B

*9. cikk*

**Joghatóság megjelenés alapján**

▼C3

(1) Amennyiben a 7. cikk szerint joghatóságot gyakorló tagállami bíróság előtt folyamatban lévő eljárás során kiderül, hogy nem minden, az említett eljárásban részt vevő fél részes fele a joghatóságra vonatkozó megállapodásnak, akkor a bíróság továbbra is gyakorolja a joghatóságot, ha az eljárásban részt vevő, de a megállapodásban nem részes felek a bíróság joghatóságának vitatása nélkül megjelennek a bíróság előtt.

▼B

(2) Amennyiben az eljárásban részt vevő, de az adott megállapodásban nem részes felek vitatják az (1) bekezdésben említett bíróság joghatóságát, a bíróság megállapítja joghatóságának hiányát.

Ez esetben a 4. cikk vagy a 10. cikk szerint joghatósággal rendelkező bíróságok rendelkeznek joghatósággal az öröklés tárgyában történő határozathozatalra.

*10. cikk*

**Kiegészítő joghatóság**

▼C3

(1) Amennyiben az örökhagyó szokásos tartózkodási helye elhalálozásának időpontjában nem valamely tagállamban található, azon tagállam bíróságai, amelyben hagyatéki vagyontárgyak találhatók, mégis joghatósággal rendelkeznek az öröklés egészében történő határozathozatalra, ha:

▼B

a) az örökhagyó elhalálozásának időpontjában rendelkezett ennek a tagállamnak az állampolgárságával; vagy ennek hiányában;

b) az örökhagyó előző szokásos tartózkodási helye az említett tagállamban volt, amennyiben ez a szokásos tartózkodási hely a bírósági eljárás kezdő időpontjától visszafelé számított öt évnél nem korábban változott meg.

▼C3

(2) Amennyiben egyik tagállam bírósága sem rendelkezik az (1) bekezdés értelmében joghatósággal, azon tagállam bíróságai, amelyben hagyatéki vagyontárgyak találhatók, mégis joghatósággal rendelkeznek az e vagyontárgyak tekintetében történő határozathozatalra.

▼B

*11. cikk*

**Forum necessitatis**

Amennyiben e rendelet egyéb rendelkezései alapján egyik tagállam bírósága sem rendelkezik joghatósággal, kivételes esetben valamely tagállam bíróságai határozatot hozhatnak az öröklés tárgyában, amennyiben az eljárás megindítása vagy lefolytatása ésszerűtlen vagy lehetetlen lenne egy olyan harmadik államban, amelyhez az ügy szorosan kapcsolódik.

Az ügynek kielégítő mértékben kell kapcsolódnia az eljáró bíróság szerinti tagállamhoz.

*12. cikk*

**Az eljárás hatályának korlátozása**

(1) Ha az örökhagyó hagyatéka harmadik államban található vagyontárgyat is tartalmaz, az öröklés tárgyában eljáró bíróság az egyik fél kérésére úgy dönthet, hogy egy vagy több ilyen vagyontárgy tekintetében nem hoz határozatot, ha feltehető, hogy az említett vagyontárgyak tekintetében hozott határozatát nem fogják elismerni, és adott esetben nem fogják végrehajthatóvá nyilvánítani az említett harmadik államban.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti a felek azon jogát, hogy az eljáró bíróság tagállamának joga szerint korlátozzák az eljárás hatályát.

*13. cikk*

**Az örökség, a hagyomány vagy a kötelesrész elfogadása, illetve visszautasítása**

Az öröklés tárgyában történő határozathozatalra e rendelet alapján joghatósággal rendelkező bíróság mellett a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam bíróságai is jogosultak bármely olyan személy vonatkozó nyilatkozatainak átvételére, aki az öröklésre alkalmazandó jog értelmében bíróság előtt nyilatkozhat az örökségnek, a hagyománynak vagy a kötelesrésznek az elfogadásáról vagy visszautasításáról, illetve az érintett személy hagyatéki tartozásokért való felelősségének korlátozásáról, feltéve, hogy az adott tagállam joga szerint ilyen nyilatkozat tehető bíróság előtt.

*14. cikk*

**A bírósági eljárás kezdő időpontja**

E fejezet alkalmazásában valamely bírósági eljárás az alábbi időpontokban tekintendő megkezdettnek:

a) az eljárást megindító irat, illetve az azzal egyenértékű irat bírósághoz történő benyújtásának időpontjában, feltéve, hogy a felperes ezt követően nem mulasztotta el megtenni az alperes részére történő kézbesítés érdekében számára előírt intézkedéseket;

▼B

b) ha az iratot a bírósághoz történő benyújtást megelőzően kell kézbesíteni, abban az időpontban, amikor azt a kézbesítésért felelős hatóság megkapja, feltéve, hogy a felperes ezt követően nem mulasztotta el megtenni az iratnak a bírósághoz történő benyújtása érdekében számára előírt intézkedéseket; vagy

c) ha a bíróság hivatalból indít eljárást, abban az időpontban, amikor a bíróság meghozza az eljárás megindításáról szóló határozatot, vagy ha ilyen határozatra nincs szükség, abban az időpontban, amikor a bíróság iktatja az ügyet.

*15. cikk*

**A joghatóság vizsgálata**

Amennyiben valamely tagállam bírósága előtt olyan öröklési ügyben indul eljárás, amely tekintetében e rendelet értelmében nem rendelkezik joghatósággal, a bíróság hivatalból megállapítja joghatóságának hiányát.

*16. cikk*

**Az elfogadhatóság vizsgálata**

(1) Amennyiben az alperes, aki más államban rendelkezik szokásos tartózkodási hellyel, mint az a tagállam, ahol az eljárás megindult, nem jelenik meg a bíróság előtt, a joghatósággal rendelkező bíróság az eljárást mindaddig felfüggeszti, amíg meg nem állapítja, hogy az alperes a védekezéséről történő gondoskodáshoz kellő időben átvehette az eljárást megindító vagy az azzal egyenértékű iratot, vagy hogy valamennyi szükséges intézkedést megtették ennek érdekében.

(2) A tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkézbesítés) szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 19. cikkét kell alkalmazni e cikk (1) bekezdése helyett, ha az eljárást megindító iratot, illetve az azzal egyenértékű iratot az említett rendelet alapján egyik tagállamból a másikba kellett továbbítani.

(3) Amennyiben az 1393/2007/EK rendelet nem alkalmazandó, a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok külföldön történő kézbesítéséről szóló, 1965. november 15-i hágai egyezmény 15. cikkét kell alkalmazni, ha az eljárást megindító iratot, illetve az azzal egyenértékű iratot az említett egyezmény alapján külföldre kellett továbbítani.

*17. cikk*

**Perfüggőség**

(1) Amennyiben azonos felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt különböző tagállamok bíróságai előtt indult eljárás, valamennyi olyan bíróság, amely előtt az eljárás később indult meg, hivatalból felfüggeszti az eljárást annak a bíróságnak a joghatósága megállapításáig, amely előtt elsőként indult meg az eljárás.

(2) Amennyiben megállapítják annak a bíróságnak a joghatóságát, amely előtt elsőként indult meg az eljárás, valamennyi olyan bíróság, amely előtt az eljárás később indult meg, ennek javára megállapítja saját joghatóságának hiányát.

([1]) HL L 324., 2007.12.10., 79. o.

▼B

*18. cikk*

**Összefüggő eljárások**

(1) Amennyiben összefüggő eljárások különböző tagállamok bíróságai előtt vannak folyamatban, valamennyi olyan bíróság, amely előtt az eljárás később indult meg, felfüggesztheti az eljárását.

(2) Amennyiben ezen eljárások első fokon vannak folyamatban, valamennyi olyan bíróság, amely előtt az eljárás később indult meg, valamely fél kérelmére joghatóságának hiányát is megállapíthatja, ha az említett eljárásokra az a bíróság, amely előtt elsőként indult meg az eljárás, joghatósággal rendelkezik, és a rá vonatkozó jog az eljárások egyesítését lehetővé teszi.

(3) E cikk alkalmazásában az eljárások akkor tekintendők összefüggőnek, ha olyan szoros kapcsolat áll fenn közöttük, hogy a külön eljárásokban hozott, egymásnak ellentmondó határozatok meghozatalának elkerülése végett célszerű azokat együttesen tárgyalni és róluk együttesen határozni.

*19. cikk*

**Ideiglenes intézkedések, beleértve a biztosítási intézkedéseket**

A valamely tagállam joga alapján rendelkezésre álló ideiglenes intézkedések – beleértve a biztosítási intézkedéseket is – a tagállam bíróságainál kérelmezhetők, még akkor is, ha e rendelet alapján az ügy érdemi elbírálására más tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal.

III. FEJEZET

**ALKALMAZANDÓ JOG**

*20. cikk*

**Egyetemes alkalmazás**

Az e rendelet által meghatározott jogot arra való tekintet nélkül alkalmazni kell, hogy az egy tagállam joga-e vagy sem.

*21. cikk*

**Főszabály**

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az öröklés egészére alkalmazandó jog annak az államnak a joga, amelynek a területén az örökhagyó szokásos tartózkodási helye elhalálozásának időpontjában volt.

(2) Amennyiben – kivételes esetben – az eset valamennyi körülménye alapján egyértelmű, hogy az örökhagyó az elhalálozásának időpontjában nyilvánvalóan szorosabban kapcsolódott egy másik államhoz, mint ahhoz, amelynek joga az (1) bekezdés értelmében alkalmazandó lenne, az öröklésre alkalmazandó jog ennek a másik államnak a joga.

*22. cikk*

**Jogválasztás**

(1) Egy adott személy az utána történő öröklés egészére irányadó jogként választhatja annak az államnak a jogát, amelynek állampolgárságával a választás megtételekor vagy az elhalálozás időpontjában rendelkezik.

▼B

A többes állampolgársággal rendelkező személy bármelyik állam jogát választhatja, amelynek állampolgárságával a választás megtételekor vagy az elhalálozás időpontjában rendelkezik.

(2) A jogválasztásról kifejezetten, végintézkedés formájában tett nyilatkozatban kell rendelkezni, vagy annak a végintézkedés rendelkezéseiből megállapíthatónak kell lennie.

(3) A jogválasztást tartalmazó aktus tartalmi érvényességére a választott jog az irányadó.

(4) A jogválasztás módosításának, illetve visszavonásának eleget kell tennie a végintézkedés módosítására, illetve visszavonására vonatkozó alaki követelményeknek.

*23. cikk*

**Az alkalmazandó jog hatálya**

(1) A 21. cikk vagy a 22. cikk alapján meghatározott jog az öröklés egészére irányadó.

(2) Ez a jog az irányadó különösen a következőkre:

a) az öröklés megnyílásának okai, időpontja és helye;

b) a kedvezményezettek, a részesedésük és az örökhagyó által esetlegesen rájuk ruházott kötelezettségek meghatározása, valamint egyéb öröklési jogok meghatározása, a túlélő házastárs vagy élettárs öröklési jogait is ideértve;

c) az öröklési képesség;

d) kitagadás és érdemtelenség;

e) a hagyatékba tartozó vagyontárgyak, jogok és kötelezettségek átszállása az örökösökre és adott esetben a hagyományosokra, beleértve az örökség vagy a hagyomány elfogadásának, illetve visszautasításának feltételeit és joghatásait is;

f) az örökösök, a végrendeleti végrehajtók és más hagyatéki gondnokok jogosítványai, különösen a vagyontárgyak értékesítése és a hitelezők kifizetése tekintetében, a 29. cikk (2) és (3) bekezdésében említett jogosítványok sérelme nélkül;

g) a hagyatéki tartozásokért való felelősség;

h) a hagyaték rendelkezés alá eső része, a kötelesrészek, valamint a végintézkedésre vonatkozó egyéb korlátozások, valamint az örökhagyóhoz közel álló személyeknek a hagyatékkal vagy az örökösökkel szemben esetlegesen támasztott igényei;

i) az ajándékok, ingyenes adományok vagy juttatások visszaadásának, osztályra bocsátásának és betudásának kötelezettsége a különböző kedvezményezettek részesedésének kiszámításakor; és

j) a hagyatéki osztály.

*24. cikk*

**Az öröklési szerződésektől eltérő végintézkedések**

(1) Az öröklési szerződéstől eltérő végintézkedés megengedettségét és tartalmi érvényességét illetően az a jog irányadó, amely a végintézkedést megtevő személy utáni öröklésre e rendelet alapján alkalmazandó lett volna, ha az említett személy halála a végintézkedés megtételének napján következett volna be.

▼B

(2) Az (1) bekezdés ellenére egy adott személy a végintézkedés megengedettségét és tartalmi érvényességét illetően irányadó jognak azt a jogot is választhatja, amelyet ez a személy a 22. cikk alapján az abban foglalt feltételek mellett választhatott volna.

(3) Az (1) bekezdés megfelelően alkalmazandó az öröklési szerződéstől eltérő végintézkedés módosítására vagy visszavonására is. A (2) bekezdéssel összhangban történő jogválasztás esetén a módosításra vagy visszavonásra a választott jog az irányadó.

*25. cikk*

**Öröklési szerződések**

(1) Az egyetlen személy utáni öröklésre vonatkozó öröklési szerződés megengedettségét, tartalmi érvényességét és a felekre nézve kötelező erejét – ideértve a felbontási feltételeit is – illetően az a jog irányadó, amely az e személy utáni öröklésre e rendelet alapján alkalmazandó lett volna, ha az említett személy halála a szerződés megkötésének napján következett volna be.

(2) A több személy utáni öröklésre vonatkozó öröklési szerződés csak akkor megengedett, ha mindazon jogok szerint megengedett, amelyek valamennyi érintett személy utáni öröklésre e rendelet alapján irányadók lettek volna, ha az említett személyek halála a szerződés megkötésének napján következett volna be.

Az első albekezdés értelmében megengedett öröklési szerződés tartalmi érvényességét és a felekre nézve kötelező erejét – ideértve a felbontási feltételeit is – illetően az első albekezdésben említett jogok közül az a jog irányadó, amellyel az a legszorosabb kapcsolatban van.

(3) Az (1) és (2) bekezdés ellenére a felek az öröklési szerződésük megengedettségét, tartalmi érvényességét és a felekre nézve kötelező erejét – ideértve a felbontási feltételeit is – illetően irányadó jognak azt a jogot választhatják, amelyet az a személy vagy azon személyek egyike, akinek vagy akiknek a hagyatéka érintett, a 22. cikk alapján az abban foglalt feltételek mellett választhatott volna.

*26. cikk*

**A végintézkedések tartalmi érvényessége**

(1) A 24. és a 25. cikk alkalmazásában az alábbiak kapcsolódnak a tartalmi érvényességhez:

a) a végintézkedést megtevő személy képessége a végintézkedés megtételére;

b) azon különös okok, amelyek meggátolják, hogy a végintézkedést megtevő személy bizonyos személyek javára rendelkezzen, vagy amelyek meggátolják, hogy valamely személy a végintézkedést megtevő személy hagyatéki vagyonából részesüljön;

c) a végintézkedés megtételében való képviselet megengedettsége;

d) a végintézkedés értelmezése;

▼B

e) megtévesztés, kényszer, tévedés és a végintézkedést megtevő személy akaratának hibáival vagy végintézkedési akaratával kapcsolatos bármilyen más kérdés.

(2) Amennyiben egy személy a 24. vagy a 25. cikk alapján alkalmazandó jog szerint képes végintézkedés megtételére, az alkalmazandó jog későbbi változása nem érinti a végintézkedés módosítására vagy visszavonására vonatkozó képességét.

*27. cikk*

**Az írásban tett végintézkedések alaki érvényessége**

(1) Valamely írásban tett végintézkedés alakilag akkor érvényes, ha alakilag megfelel az alábbi jognak:

a) azon állam jogának, amelyben a végintézkedést megtették, vagy az öröklési szerződést megkötötték;

b) a végrendelkezőnek vagy az öröklési szerződés által érintett örökhagyók legalább egyikének – akár a végintézkedés megtételekor vagy a szerződés megkötésekor, akár az elhalálozás időpontjában fennálló – állampolgársága szerinti állam jogának;

c) a végrendelkezőnek vagy az öröklési szerződés által érintett örökhagyók legalább egyikének – akár a végintézkedés megtételekor vagy a szerződés megkötésekor, akár az elhalálozás időpontjában fennálló – lakóhelye szerinti állam jogának;

d) a végrendelkezőnek vagy az öröklési szerződés által érintett örökhagyók legalább egyikének – akár a végintézkedés megtételekor vagy a szerződés megkötésekor, akár az elhalálozás időpontjában fennálló – szokásos tartózkodási helye szerinti állam jogának; vagy

e) ingatlan érintettsége esetén az ingatlan fekvésének helye szerinti állam jogának.

Annak eldöntésére, hogy a végrendelkezőnek vagy az öröklési szerződés által érintett bármely örökhagyónak, egy adott államban volt-e a lakóhelye, az említett állam joga az irányadó.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazandó az egy korábbi végintézkedést módosító vagy visszavonó végintézkedésekre is. A módosítás vagy visszavonás akkor is érvényes alakilag, ha megfelel azon jogok valamelyikének, amelyek alapján a módosított vagy visszavont végintézkedés az (1) bekezdés értelmében érvényes volt.

(3) E cikk alkalmazásában minden olyan jogi rendelkezés, amely a végrendelkező vagy az öröklési szerződés által érintett örökhagyók életkora, állampolgársága vagy bármilyen egyéb személyes körülménye alapján korlátozza a végintézkedés megengedett formáit, az alakiságra vonatkozó rendelkezésnek tekintendő. Ugyanez a szabály vonatkozik azokra a tulajdonságokra, amelyekkel a végintézkedés érvényességéhez szükséges tanúknak rendelkezniük kell.

▼B

*28. cikk*

**Az elfogadó, illetve visszautasító nyilatkozat alaki érvényessége**

Az örökséget, a hagyományt vagy a kötelesrészt elfogadó vagy azt visszautasító nyilatkozat, illetve a nyilatkozó személy felelősségének korlátozására irányuló nyilatkozat alakilag akkor érvényes, ha megfelel az alábbi jog előírásainak:

a) a 21. vagy a 22. cikk alapján az öröklésre alkalmazandó jog; vagy

b) azon állam joga, amelyben a nyilatkozó személy szokásos tartózkodási helye található.

*29. cikk*

**A hagyatéki gondnok bizonyos helyzetekben történő kirendelésére és jogosítványaira vonatkozó különleges szabályok**

(1) Amennyiben azon tagállam joga értelmében, amelynek a bíróságai e rendelet szerint joghatósággal rendelkeznek az öröklés tárgyában történő határozathozatalra, gondnok kirendelése kötelező vagy kérelemre kötelező, és az öröklésre alkalmazandó jog külföldi jog, az adott tagállam bíróságai, ha eljárás indul előttük, saját joguk alapján kirendelhetnek egy vagy több hagyatéki gondnokot az e cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően.

Az e bekezdés értelmében kirendelt gondnok(ok) jogosult(ak) arra, hogy végrehajtsák az örökhagyó végrendeletét és/vagy kezeljék a hagyatékot az öröklésre alkalmazandó jog alapján. Amennyiben ez a jog nem rendelkezik arról, hogy olyan személy lássa el a hagyaték kezelését, aki maga nem kedvezményezett, azon tagállam bíróságai, ahol a gondnokot ki kell rendelni, a gondnoki tevékenység ellátására egy harmadik felet rendelhetnek ki saját joguk alapján, ha ez a jog ezt előírja, és ha a kedvezményezettek között vagy a kedvezményezettek és a hitelezők vagy az örökhagyó tartozásaiért helytálló más személyek között súlyos érdekellentét áll fenn, ha a kedvezményezettek között nincs egyetértés a hagyaték kezeléséről, vagy ha a vagyontárgyak jellegéből adódóan nehezen kezelhető hagyatékról van szó.

Csak az e bekezdés értelmében kirendelt gondnok(ok) jogosult(ak) arra, hogy a (2) vagy (3) bekezdésben említett jogosítványokat gyakorolja/gyakorolják.

(2) Az (1) bekezdés értelmében gondnoknak kirendelt személy(ek) gyakorolja/gyakorolják a hagyaték kezelésével kapcsolatos azon jogosítványokat, amelyeket az öröklésre alkalmazandó jog alapján gyakorolhat(nak). A kirendelő bíróság határozatában e jogosítványok gyakorlása tekintetében egyedi feltételeket határozhat meg az öröklésre alkalmazandó joggal összhangban.

Amennyiben az öröklésre alkalmazandó jog nem biztosít elegendő jogosultságot a hagyatéki vagyontárgyak megőrzéséhez vagy a hitelezők, illetve az örökhagyó tartozásaiért helytálló más személyek jogainak védelméhez, a kirendelő bíróság dönthet úgy, hogy a hagyatéki gondnok(ok) számára, kiegészítő jelleggel, lehetővé teszi a saját joga által e célból meghatározott jogosítvány gyakorlását, továbbá határozatában e jogosítványok gyakorlása tekintetében egyedi feltételeket is meghatározhat az említett joggal összhangban.

▼B

Ilyen kiegészítő jogosítványok gyakorlásakor azonban a hagyatéki gondnok(ok)nak tiszteletben kell tartania/tartaniuk az öröklésre alkalmazandó jogot a hagyatéki vagyontárgyak tulajdonjogának átszállását, a hagyatéki tartozásokért való felelősséget, valamint a kedvezményezettek – többek között adott esetben az örökség elfogadására vagy visszautasítására vonatkozó – jogait, továbbá adott esetben az örökhagyó végrendelete végrehajtójának jogosítványait illetően.

(3) A (2) bekezdés ellenére az (1) bekezdés alapján egy vagy több gondnokot kirendelő bíróság, kivételes esetben, ha az öröklésre alkalmazandó jog harmadik állam joga, dönthet úgy, hogy az említett gondnokokat az összes olyan vagyonkezelési jogosítvánnyal felruházza, amelyet a kirendelés helye szerinti tagállam joga biztosít.

Ilyen jogosítványok gyakorlásakor azonban a hagyatéki gondnokoknak tiszteletben kell tartaniuk különösen a kedvezményezetteknek és öröklési jogaiknak az öröklésre alkalmazandó jog alapján történő meghatározását, ideértve a kötelesrészhez való jogukat, illetve a hagyatékkal vagy az örökösökkel szemben támasztott igényüket.

*30. cikk*

**Bizonyos vagyontárgyak öröklésével kapcsolatos vagy arra kiható korlátozásokat megállapító különös szabályok**

Amennyiben a bizonyos ingatlanok, vállalkozások vagy más, különleges vagyonkategóriák fellelhetősége szerinti állam joga olyan különös szabályokat tartalmaz, amelyek gazdasági, családi vagy társadalmi megfontolások miatt e vagyontárgyak öröklésével kapcsolatos vagy arra kiható korlátozásokat állapítanak meg, az említett különös szabályokat alkalmazni kell az öröklésre, amennyiben a szóban forgó állam joga szerint az említett szabályokat az öröklésre alkalmazandó jogra való tekintet nélkül alkalmazni kell.

*31. cikk*

**Dologi jogok egymáshoz igazítása**

Ha egy személy az öröklésre alkalmazandó jog alapján őt megillető dologi jogra hivatkozik, azonban azon tagállam joga, ahol e jogra hivatkozik, nem ismeri a kérdéses dologi jogot, a szóban forgó jogot – szükség esetén és amennyire lehetséges – az említett állam jogában létező, hozzá legközelebb álló dologi joghoz kell hozzáigazítani, figyelembe véve az adott dologi jog által megvalósítani kívánt célokat és érdekeket, valamint a hozzá fűződő joghatást.

*32. cikk*

**Több személy egyidejű elhalálozása**

Amennyiben két vagy több olyan személy, akik utáni öröklésre különböző jogok az irányadóak, olyan körülmények között halálozik el, amelyek nem teszik lehetővé elhalálozásuk sorrendjének meghatározását, és amennyiben e jogok különböző módon rendelkeznek, vagy egyáltalán nem rendelkeznek erről a helyzetről, ezen elhalálozott személyek egyikét sem illetik meg jogok a másik vagy a többi utáni öröklésben.

▼B

*33. cikk*

**Nyugvó hagyaték**

Amennyiben az öröklésre e rendelet értelmében alkalmazandó jog szerint egyik vagyontárgy tekintetében sincs sem végintézkedésben nevezett örökös vagy hagyományos, sem törvényes öröklésre jogosult természetes személy, az így meghatározott jog alkalmazása nem zárja ki azt, hogy valamely tagállam vagy az ezen tagállam által e célra kijelölt intézmény a saját joga alapján megszerezze a területén található hagyatéki vagyontárgyak tulajdonjogát, feltéve, hogy a hitelezők jogosultak arra, hogy követeléseikre a hagyatéki vagyontárgyak összességéből kielégítést keressenek.

*34. cikk*

**Vissza- és továbbutalás**

(1) Valamely e rendelet által meghatározott harmadik állam jogának alkalmazása alatt az adott államban hatályban lévő jogszabályok alkalmazását kell érteni, ideértve a nemzetközi magánjogi jogszabályokat is, amennyiben az említett szabályokban az alábbiakra történik tovább- és visszautalás:

a) valamely tagállam joga; vagy

b) olyan egyéb harmadik állam joga, amely a saját jogát alkalmazná.

(2) Nem alkalmazható tovább- és visszautalás a 21. cikk (2) bekezdésében, a 22. cikkben, a 27. cikkben, a 28. cikk b) pontjában és a 30. cikkben említett jogok tekintetében.

*35. cikk*

**Közrend („ordre public”)**

Valamely e rendelet által meghatározott állam jogának valamely rendelkezésének alkalmazása csak akkor tagadható meg, ha az alkalmazás nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen a fórum közrendjével („*ordre public*”).

*36. cikk*

**Az egynél több jogrendszerrel rendelkező államok – területközi kollízió**

(1) Amennyiben az e rendelet által meghatározott jog olyan államé, amely több olyan területi egységből áll, amelyek mindegyike saját jogszabályokkal rendelkezik az öröklés vonatkozásában, akkor az adott állam belső kollíziós szabályai határozzák meg azt a releváns területi egységet, amelynek jogszabályait alkalmazni kell.

(2) Ilyen belső kollíziós szabályok hiányában:

a) az alkalmazandó jognak az örökhagyó szokásos tartózkodási helyére hivatkozó rendelkezések szerinti meghatározásához az (1) bekezdésben említett állam jogára való hivatkozásokat azon területi egység jogára való hivatkozásként kell értelmezni, amelyben az örökhagyó szokásos tartózkodási helye volt elhalálozásának időpontjában;

▼B

b) az alkalmazandó jognak az örökhagyó állampolgárságára hivatkozó rendelkezések szerinti meghatározásához az (1) bekezdésben említett állam jogára való hivatkozásokat azon területi egység jogára való hivatkozásként kell értelmezni, amelyhez az örökhagyót a legszorosabb kapcsolat fűzte;

c) az alkalmazandó jognak az egyéb tényezőkre kapcsoló elvként hivatkozó egyéb rendelkezések szerinti meghatározásához az (1) bekezdésben említett állam jogára való hivatkozásokat azon területi egység jogára való hivatkozásként kell értelmezni, amelyben az adott tényező található.

(3) A (2) bekezdés ellenére a vonatkozó jognak a 27. cikk szerinti meghatározásához az (1) bekezdésben említett állam jogára való hivatkozásokat – amennyiben az adott állam nem rendelkezik belső kollíziós szabályokkal – azon területi egység jogára való hivatkozásként kell értelmezni, amelyhez a végrendelkezőt vagy az öröklési szerződés által érintett örökhagyókat a legszorosabb kapcsolat fűzte.

*37. cikk*

**Az egynél több jogrendszerrel rendelkező államok – személyközi kollízió**

Olyan állam esetében, amely az öröklés vonatkozásában két vagy több, a személyek különböző kategóriáira alkalmazandó jogrendszerrel vagy szabályrendszerrel rendelkezik, az állam jogára való hivatkozásokat az adott állam hatályos szabályai által meghatározott jogrendszerre vagy szabályrendszerre való hivatkozásként kell értelmezni. Ilyen szabályok hiányában az a jogrendszer vagy szabályrendszer alkalmazandó, amelyhez az örökhagyót a legszorosabb kapcsolat fűzte.

*38. cikk*

**E rendelet alkalmazásának mellőzése belső kollízió esetén**

Azon tagállam, amely több olyan területi egységből áll, amelyek mindegyike saját jogszabályokkal rendelkezik az öröklés vonatkozásában, nem köteles e rendeletet alkalmazni a kizárólag e területi egységek jogai között fennálló kollízió esetén.

IV. FEJEZET

**A HATÁROZATOK ELISMERÉSE, VÉGREHAJTHATÓSÁGA ÉS VÉGREHAJTÁSA**

*39. cikk*

**Elismerés**

(1) A valamely tagállamban hozott határozatot a többi tagállamban külön eljárás nélkül elismerik.

(2) Az az érdekelt fél, aki egy jogvita elsődleges tárgyává egy határozat elismerését teszi, a 45–58. cikkben meghatározott eljárás keretében kérelmezheti a határozat elismerését.

▼B

(3) Amennyiben egy tagállam bírósága előtt folyó eljárás kimenetele az elismeréssel kapcsolatos előzetes kérdés eldöntésétől függ, az említett bíróság jogosult e kérdés eldöntésére.

*40. cikk*

**Az elismerés megtagadásának indokai**

A határozat nem ismerhető el, amennyiben:

a) az elismerés nyilvánvalóan ellentétes azon tagállam közrendjével („*ordre public*”), amelyben az elismerést kérelmezik;

b) a határozatot az alperes távollétében hozták, amennyiben az eljárást megindító iratot vagy az azzal egyenértékű iratot nem kézbesítették az alperes részére megfelelő időben ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson, kivéve, ha az alperes elmulasztotta a határozatot megtámadó eljárás kezdeményezését, annak ellenére, hogy lehetősége lett volna rá;

c) összeegyeztethetetlen egy, az azonos felek közötti eljárásban abban a tagállamban hozott határozattal, amelyben az elismerést kérelmezik;

d) összeegyeztethetetlen egy másik tagállamban vagy harmadik államban, azonos jogalapból származó, azonos felek közötti eljárásban hozott korábbi határozattal, feltéve, hogy a korábbi határozat megfelel az elismerés feltételeinek abban a tagállamban, amelyben az elismerést kérelmezik.

*41. cikk*

**Érdemi felülvizsgálat kizártsága**

A valamely tagállamban hozott határozat érdemben semmilyen körülmények között sem vizsgálható felül.

*42. cikk*

**Az elismerési eljárás felfüggesztése**

Annak a tagállamnak a bírósága, amely előtt egy másik tagállamban hozott határozat elismerését kérelmezik, felfüggesztheti az eljárást, amennyiben a határozat ellen rendes jogorvoslatot nyújtottak be az eredeti tagállamban.

*43. cikk*

**Végrehajthatóság**

A valamely tagállamban hozott és az adott államban végrehajtható határozat egy másik tagállamban is végrehajtható, amennyiben azt a 45–58. cikkben meghatározott eljárás keretében bármely érdekelt fél kérelmére ott végrehajthatóvá nyilvánították.

*44. cikk*

**A lakóhely meghatározása**

Annak megállapításához, hogy a 45–58. cikkben meghatározott eljárás céljából az adott fél rendelkezik-e lakóhellyel a végrehajtás helye szerinti tagállamban, az eljáró bíróság e tagállam belső jogát alkalmazza.

▼B

*45. cikk*

**A tagállami bíróságok hatásköre és illetékessége**

(1) A végrehajthatóvá nyilvánítás iránti kérelmet a végrehajtás helye szerinti tagállam azon bíróságához vagy illetékes hatóságához kell benyújtani, amelyről az adott tagállam a 78. cikk alapján a Bizottságot tájékoztatta.

(2) Az illetékességet annak a félnek a lakóhelye alapján határozzák meg, akivel szemben a végrehajtást kérték, vagy pedig a végrehajtás helye alapján.

*46. cikk*

**Eljárás**

(1) A kérelem nyomán indult eljárásra a végrehajtás helye szerinti tagállam joga az irányadó.

(2) A kérelmező nem köteles a végrehajtás helye szerinti tagállamban sem postacímmel, sem meghatalmazott képviselővel rendelkezni.

(3) A kérelemhez a következő okiratokat kell csatolni:

a) a határozatnak a hitelessége megállapításához szükséges feltételeknek megfelelő másolatát;

b) az eredeti tagállam bírósága vagy illetékes hatósága által – a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében meghatározott – formanyomtatványon kiállított tanúsítványt, a 47. cikk sérelme nélkül.

*47. cikk*

**A tanúsítvány bemutatásának elmulasztása**

(1) Ha a 46. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett tanúsítványt nem mutatják be, a bíróság vagy illetékes hatóság annak bemutatására határidőt szabhat, elfogadhat azzal egyenértékű okiratot, vagy, ha úgy véli, hogy elegendő információval rendelkezik, eltekinthet annak bemutatásától.

(2) A bíróság vagy illetékes hatóság kérelmére be kell mutatni az okiratok fordítását. A fordítást a tagállamok valamelyikében fordítások készítésére jogosult személynek kell készítenie.

*48. cikk*

**Végrehajthatóvá nyilvánítás**

A határozatot a 46. cikk szerinti alaki követelmények teljesítését követően haladéktalanul – a 40. cikk szerinti vizsgálat nélkül – végrehajthatóvá kell nyilvánítani. Az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, az eljárásnak ebben a szakaszában a kérelemre észrevételt nem tehet.

▼B

*49. cikk*

**Értesítés a végrehajthatóvá nyilvánításra irányuló kérelem tárgyában hozott határozatról**

(1) A végrehajthatóvá nyilvánításra irányuló kérelem tárgyában hozott határozatot haladéktalanul a kérelmező tudomására kell hozni a végrehajtás helye szerinti tagállam joga által megállapított eljárás keretében.

(2) A végrehajthatóvá nyilvánításról szóló határozatot kézbesítik annak a félnek, aki ellen a végrehajtást kérték, a végrehajthatóvá nyilvánított határozattal együtt, amennyiben azt a fél részére még nem kézbesítették.

*50. cikk*

**A végrehajthatóvá nyilvánításra irányuló kérelem tárgyában hozott határozat elleni jogorvoslat**

(1) A végrehajthatóvá nyilvánításra irányuló kérelem tárgyában hozott határozat ellen bármely fél jogorvoslatot nyújthat be.

(2) A jogorvoslatot ahhoz a bírósághoz kell benyújtani, amelyről az érintett tagállam a 78. cikk alapján a Bizottságot tájékoztatta.

(3) A jogorvoslatot a kontradiktórius eljárásra vonatkozó szabályoknak megfelelően kell elbírálni.

(4) Amennyiben az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, a kérelmező által benyújtott jogorvoslatot érintő eljárásban nem jelenik meg a jogorvoslat tárgyában eljáró bíróság előtt, a 16. cikket kell alkalmazni még abban az esetben is, ha az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, egyik tagállamban sem rendelkezik lakóhellyel.

(5) A végrehajthatóvá nyilvánítás elleni jogorvoslatot a végrehajthatóvá nyilvánításról szóló határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül kell benyújtani. Ha annak a félnek, akivel szemben a végrehajtást kérik, más tagállamban van a lakóhelye, mint ahol a végrehajthatóságot megállapították, a jogorvoslatra nyitva álló időtartam a vagy személyes, vagy lakóhelyen történő kézbesítés időpontjától számított 60 nap. A határidő a távolságra tekintettel nem hosszabbítható meg.

*51. cikk*

**A jogorvoslat tárgyában hozott határozat megtámadására vonatkozó eljárás**

A jogorvoslat tárgyában hozott határozat kizárólag azon eljárás keretében támadható meg, amelyről az érintett tagállam a 78. cikk alapján a Bizottságot tájékoztatta.

*52. cikk*

**A végrehajthatóvá nyilvánítás megtagadása vagy visszavonása**

Az a bíróság, amelynél az 50. vagy 51. cikk alapján jogorvoslatot nyújtottak be, kizárólag a 40. cikkben meghatározott okok egyike alapján tagadhatja meg vagy vonhatja vissza a végrehajthatóvá nyilvánítást. A bíróság késedelem nélkül határozatot hoz.

▼B

*53. cikk*

**Az eljárás felfüggesztése**

Az a bíróság, amelynél az 50. vagy 51. cikk alapján jogorvoslatot nyújtanak be, felfüggeszti az eljárást annak a félnek a kérelmére, akivel szemben a végrehajtást kérik, ha az eredeti tagállamban a határozat végrehajthatóságát jogorvoslati kérelem benyújtása miatt felfüggesztik.

*54. cikk*

**Ideiglenes intézkedések, beleértve a biztosítási intézkedéseket**

(1) Amennyiben a határozatot e fejezetnek megfelelően el kell ismerni, a kérelmező a végrehajtás helye szerinti tagállam jogának megfelelően, a 48. cikk szerinti végrehajthatóvá nyilvánítás nélkül is minden esetben igénybe vehet ideiglenes intézkedéseket, beleértve a biztosítási intézkedéseket is.

(2) A végrehajthatóvá nyilvánítás jogszabály erejénél fogva feljogosít biztosítási intézkedések megtételére.

(3) A végrehajthatóvá nyilvánítás elleni jogorvoslatra az 50. cikk (5) bekezdésében meghatározott időtartam alatt, és amíg az ilyen jogorvoslatot el nem bírálták, annak a félnek a vagyona ellen, akivel szemben a végrehajtást kérték, a biztosítási intézkedés kivételével végrehajtási intézkedés nem tehető.

*55. cikk*

**Részleges végrehajthatóság**

(1) Amennyiben a határozatot több tárgyban hozták, és a végrehajthatóság nem állapítható meg valamennyi tárgy tekintetében, a bíróság vagy illetékes hatóság azt egy vagy több tárgy tekintetében állapítja meg.

(2) A kérelmező a határozat egyes részeire korlátozva is kérelmezheti a végrehajthatóvá nyilvánítást.

*56. cikk*

**Jogi segítségnyújtás**

Az a kérelmező, aki az eredeti tagállamban teljes vagy részleges jogi segítségnyújtásban vagy költségek és kiadások alóli mentességben részesült, bármely végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás során jogosult a végrehajtás helye szerinti tagállam joga alapján járó legkedvezőbb elbánásra a jogi segítségnyújtás vagy a költségek és kiadások alóli mentesség terén.

*57. cikk*

**Biztosíték, óvadék vagy letét tilalma**

A valamely tagállamban egy másik tagállamban hozott határozat elismerését, végrehajthatóvá nyilvánítását vagy végrehajtását kérelmező fél nem kötelezhető semmilyen biztosíték, óvadék vagy letét – függetlenül annak elnevezésétől – megfizetésére azzal az indokkal, hogy külföldi állampolgár, vagy hogy nem rendelkezik lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel a végrehajtás helye szerinti tagállamban.

▼B

*58. cikk*

**Díj- és illetékmentesség**

A végrehajthatóvá nyilvánítási eljárásban a végrehajtás helye szerinti tagállamban semmiféle, a tárgy értéke alapján kiszámított díj vagy illeték nem számítható fel.

V. FEJEZET

**KÖZOKIRATOK ÉS BÍRÓSÁGI EGYEZSÉGEK**

*59. cikk*

**A közokiratok elfogadása**

(1) A valamely tagállamban kiállított közokirat ugyanolyan bizonyító erővel bír egy másik tagállamban, mint az eredeti tagállamban, vagy az azzal a lehető legnagyobb mértékben hasonló bizonyító erővel bír, feltéve, hogy ez nem nyilvánvalóan ellentétes az érintett tagállam közrendjével („*ordre public*”).

A közokiratot egy másik tagállamban felhasználni szándékozó személy kérheti a közokiratot az eredeti tagállamban kiállító hatóságot, hogy töltse ki a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében meghatározott formanyomtatványt, és ennek során azt is részletezze, hogy milyen bizonyító erővel rendelkezik a közokirat az eredeti tagállamban.

(2) A közokirat hitelessége kizárólag az eredeti tagállam bíróságai előtti eljárás útján támadható meg, és arról az említett tagállam joga alapján kell dönteni. A megtámadott közokirat más tagállamban mindaddig nem rendelkezik bizonyító erővel, amíg az illetékes bíróság előtt folyamatban van ennek elbírálása.

(3) A közokiratban foglalt jogügyletekkel vagy jogviszonyokkal kapcsolatban kizárólag az e rendelet alapján joghatósággal rendelkező bíróságok előtt emelhető kifogás, és arról a III. fejezet értelmében alkalmazandó jog alapján kell dönteni. A megtámadott közokirat a vitatott kérdést illetően az eredeti tagállamtól eltérő tagállamban mindaddig nem rendelkezik bizonyító erővel, amíg az illetékes bíróság előtt folyamatban van ennek elbírálása.

(4) Amennyiben egy tagállam bírósága előtt folyó eljárás kimenetele öröklési üggyel kapcsolatos közokiratban foglalt jogügyletekre vagy jogviszonyokra vonatkozó előzetes kérdés eldöntésétől függ, az említett bíróság joghatósággal rendelkezik e kérdés eldöntésére.

*60. cikk*

**A közokiratok végrehajthatósága**

(1) Az eredeti tagállamban végrehajtható közokiratot valamely más tagállamban bármely érdekelt fél kérelmére végrehajthatóvá kell nyilvánítani a 45–58. cikkben meghatározott eljárás keretében.

(2) A 46. cikk (3) bekezdésének b) pontja alkalmazásában a közokiratot kiállító hatóság bármely érdekelt fél kérelmére a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében meghatározott formanyomtatványon tanúsítványt állít ki.

▼B

(3) Az a bíróság, amely előtt az 50. vagy 51. cikk alapján jogorvoslatot nyújtottak be, a végrehajthatóvá nyilvánítást kizárólag abban az esetben tagadja meg vagy vonja vissza, ha a közokirat végrehajtása nyilvánvalóan ellentétes a végrehajtás helye szerinti tagállam közrendjével („*ordre public*”).

*61. cikk*

**A bírósági egyezségek végrehajthatósága**

(1) Az eredeti tagállamban végrehajtható bírósági egyezséget valamely más tagállamban bármely érdekelt fél kérelmére végrehajthatóvá kell nyilvánítani a 45–58. cikkben meghatározott eljárás keretében.

(2) A 46. cikk (3) bekezdésének b) pontja alkalmazásában azon bíróság, amely az egyezséget jóváhagyta vagy amely előtt azt megkötötték, bármely érdekelt fél kérelmére a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében meghatározott formanyomtatványon tanúsítványt állít ki.

(3) Az a bíróság, amely előtt az 50. vagy 51. cikk alapján jogorvoslatot nyújtottak be, a végrehajthatóvá nyilvánítást kizárólag abban az esetben tagadja meg vagy vonja vissza, ha a perbeli egyezség végrehajtása nyilvánvalóan ellentétes a végrehajtás helye szerinti tagállam közrendjével („*ordre public*”).

VI. FEJEZET

**EURÓPAI ÖRÖKLÉSI BIZONYÍTVÁNY**

*62. cikk*

**Az európai öröklési bizonyítvány bevezetése**

(1) Ez a rendelet bevezeti az európai öröklési bizonyítványt (a továbbiakban: a bizonyítvány), amelyet más tagállamban történő felhasználás céljából állítanak ki, és amely a 69. cikkben felsorolt joghatásokkal bír.

(2) A bizonyítvány használata nem kötelező.

(3) A bizonyítvány nem lép a tagállamokban hasonló célokra használt belföldi okiratok helyébe. A más tagállamban történő felhasználás céljából kiállított bizonyítvány azonban abban a tagállamban is bír a 69. cikkben felsorolt joghatásokkal, amelynek hatóságai azt e fejezettel összhangban kiállították.

*63. cikk*

**A bizonyítvány rendeltetése**

(1) A bizonyítvány azon örökösök, az öröklésben közvetlen jogokkal rendelkező hagyományosok, és azon végrendeleti végrehajtók vagy hagyatéki gondnokok általi használatra szolgál, akiknek egy másik tagállamban kell hivatkozniuk jogállásukra vagy gyakorolni jogaikat örökösként vagy hagyományosként, és/vagy gyakorolni jogosítványaikat végrendeleti végrehajtóként vagy hagyatéki gondnokként.

(2) A bizonyítvány különösen az alábbiak közül egy vagy több bizonyítására használható:

a) a bizonyítványban említett minden örökös, illetve adott esetben hagyományos jogállása és/vagy jogai és az őket megillető részesedés a hagyatékban;

▼B

b) a hagyatékba tartozó konkrét vagyontárgynak vagy vagyontárgyaknak a bizonyítványban említett örökösök, illetve adott esetben hagyományosok javára való juttatása;

c) a bizonyítványban említett személynek a végrendelet végrehajtására vagy a hagyaték kezelésére vonatkozó jogosultsága.

*64. cikk*

**Hatáskör a bizonyítvány kiállítására**

A bizonyítványt abban a tagállamban kell kiállítani, amelynek bíróságai a 4. cikk, a 7. cikk, a 10. cikk vagy a 11. cikk értelmében joghatósággal rendelkeznek. A kiállító hatóság

a) a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott bíróság; vagy

b) olyan más hatóság, amely a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkezik arra, hogy öröklési ügyekben eljárjon.

*65. cikk*

**A bizonyítvány iránti kérelem**

(1) A bizonyítványt a 63. cikk (1) bekezdésében említett személyek (a továbbiakban: a kérelmező) kérelmére kell kiállítani.

(2) A kérelem benyújtásához a kérelmező használhatja a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében meghatározott formanyomtatványt.

(3) A kérelemnek az alább felsorolt adatokat olyan mértékben kell tartalmaznia, amennyiben ezek az adatok ismeretek a kérelmező előtt és amennyiben szükségesek ahhoz, hogy a kiállító hatóság igazolni tudja a kérelmező által igazolni kívántakat, továbbá – a 66. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül – a kérelemhez csatolni kell minden vonatkozó okiratot eredeti példányban vagy a hitelesség megállapításához szükséges feltételeknek megfelelő másolatban:

a) az örökhagyó adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek), nem, születési idő és hely, családi állapot, állampolgárság, személyi azonosító szám (adott esetben), az elhalálozás időpontjában érvényes cím, az elhalálozás ideje és helye;

b) a kérelmező adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek), nem, születési idő és hely, családi állapot, állampolgárság, személyi azonosító szám (adott esetben), cím és az örökhagyóval esetlegesen fennálló rokoni kapcsolat;

c) a kérelmező esetleges képviselőjének adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek), cím, valamint képviselői minőség;

d) az örökhagyó házastársának vagy élettársának, és adott esetben volt házastársának (házastársainak) vagy volt élettársának (élettársainak) adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek), nem, születési idő és hely, családi állapot, állampolgárság, személyi azonosító szám (adott esetben) és cím;

▼B

e) az esetleges egyéb, végintézkedés alapján és/vagy a jogszabály erejénél fogva kedvezményezettnek minősülő személyek adatai: családi név és utónév (utónevek) vagy cégnév, személyi azonosító szám (adott esetben) és cím;

f) a bizonyítvány célzott rendeltetése a 63. cikkel összhangban;

g) adott esetben annak a bíróságnak vagy más illetékes hatóságnak az elérhetősége, amelyik az öröklés ügyében eljár vagy eljárt;

h) azok a tények, amelyekre a kérelmező adott esetben a hagyatékkal kapcsolatban érvényesített jogát és/vagy az örökhagyó végrendeletének végrehajtásához és/vagy az örökhagyó hagyatékának kezeléséhez való állítólagos jogát alapozza;

i) annak feltüntetése, hogy az örökhagyó tett-e végintézkedést; ha nem csatolják sem az eredeti példányt, sem a másolatot, az eredeti példány fellelhetőségének feltüntetése;

j) annak feltüntetése, hogy az örökhagyó kötött-e házassági szerződést vagy olyan kapcsolatra vonatkozó szerződést, amely a házassághoz hasonló joghatású lehet; ha nem csatolják sem a szerződés eredeti példányát, sem a másolatát, az eredeti példány fellelhetőségének feltüntetése;

k) annak feltüntetése, hogy a kedvezményezettek bármelyike tett-e nyilatkozatot az örökség elfogadásáról vagy annak visszautasításáról;

l) nyilatkozat, amelyben a kérelmező kijelenti, hogy legjobb tudomása szerint az igazolandó tényekkel kapcsolatban nincs folyamatban jogvita;

m) a kérelmező által a bizonyítvány kiállítása céljából hasznosnak ítélt egyéb adat.

*66. cikk*

**A kérelem vizsgálata**

(1) A kérelem kézhezvételét követően a kiállító hatóság ellenőrzi a kérelmező által benyújtott adatokat, nyilatkozatokat, okiratokat és egyéb bizonyítékokat. Az említett ellenőrzéshez szükséges vizsgálatokat – amennyiben saját nemzeti joga úgy rendelkezik vagy arra feljogosítja – hivatalból végzi el, vagy felszólítja a kérelmezőt az általa szükségesnek tartott további bizonyítékok benyújtására.

(2) Amennyiben a kérelmező nem tudta benyújtani a vonatkozó okiratoknak a hitelességük megállapításához szükséges feltételeknek megfelelő másolatát, a kiállító hatóság a bizonyítékok egyéb formáinak elfogadása mellett is dönthet.

(3) A kiállító hatóság – amennyiben saját nemzeti joga úgy rendelkezik és az abban megállapított feltételekre is figyelemmel – megkövetelheti, hogy eskü alatt vagy eskü helyetti kötelező nyilatkozat formájában tegyenek nyilatkozatot.

(4) A kiállító hatóság minden ahhoz szükséges intézkedést megtesz, hogy a kedvezményezettek értesüljenek a bizonyítvány kérelmezéséről. Ha az igazolandó tények megállapításához szükséges, a kiállító hatóság meghallgatja az érintett személyeket és a végrendeleti végrehajtókat, illetve a hagyatéki gondnokokat, és hirdetményeket tesz közzé annak érdekében, hogy az esetleges egyéb kedvezményezetteknek lehetőségük legyen jogaik érvényesítésére.

▼B

(5) E cikk alkalmazása során a tagállamok illetékes hatóságai megkeresés alapján megküldik valamely másik tagállam kiállító hatóságának a különösen az ingatlan-nyilvántartásokban, az anyakönyvi nyilvántartásokban, valamint az öröklésre, illetve az örökhagyó házassággal vagy azzal egyenértékű jogviszonnyal kapcsolatos vagyonjogi helyzetére vonatkozó okiratokat és tényeket tartalmazó nyilvántartásokban fellelhető információkat, amennyiben az illetékes hatóság a nemzeti jog alapján átadhat ilyen információkat egy másik belföldi hatóságnak.

*67. cikk*

**A bizonyítvány kiállítása**

(1) A kiállító hatóság az e fejezetben meghatározott eljárás keretében haladéktalanul kiállítja a bizonyítványt, amennyiben az igazolandó tények az öröklésre alkalmazandó jognak vagy a bizonyos tényekre alkalmazandó egyéb jognak megfelelően megállapítást nyertek. A kiállító hatóság a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében meghatározott formanyomtatványt használja.

A kiállító hatóság különösen abban az esetben nem állítja ki a bizonyítványt, ha:

▼C3

a) az igazolandó tényeket vitatják; vagy

▼B

b) a bizonyítvány nem lenne összhangban valamely, ugyanazon tényekre vonatkozó határozattal.

(2) A kiállító hatóság minden ahhoz szükséges intézkedést megtesz, hogy a kedvezményezettek értesüljenek a bizonyítvány kiállításáról.

*68. cikk*

**A bizonyítvány tartalma**

A bizonyítvány a kiállítása rendeltetéséhez szükséges mértékben a következő adatokat tartalmazza:

a) a kiállító hatóság neve és címe;

b) ügyiratszám;

c) azok a tényezők, amelyek alapján a kiállító hatóság úgy ítéli meg, hogy illetékes a bizonyítvány kiállítására;

d) a kiállítás dátuma;

e) a kérelmező adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek), nem, születési idő és hely, családi állapot, állampolgárság, személyi azonosító szám (adott esetben), cím és az örökhagyóval esetlegesen fennálló rokoni kapcsolat;

f) az örökhagyó adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek), nem, születési idő és hely, családi állapot, állampolgárság, személyi azonosító szám (adott esetben), az elhalálozás időpontjában érvényes cím, az elhalálozás ideje és helye;

g) a kedvezményezettek adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek) és személyi azonosító szám (adott esetben);

▼B

h) információ az örökhagyó által kötött házassági szerződésről vagy adott esetben az örökhagyó által olyan kapcsolat keretében kötött szerződésről, amelyet az ilyen kapcsolatra alkalmazandó jog szerint a házassággal hasonló joghatásúnak tekintenek, valamint információ az örökhagyó házassági vagy azzal egyenértékű jogviszonnyal kapcsolatos vagyonjogi helyzetéről;

i) az öröklésre alkalmazandó jog, valamint azok a tények, amelyek alapján e jogot meghatározták;

j) információ arról, hogy végintézkedés alapján történő öröklésről vagy törvényes öröklésről van-e szó, beleértve az azon tényekre vonatkozó információkat is, amelyekből az örökösök, a hagyományosok, a végrendeleti végrehajtók, illetve a hagyatéki gondnokok jogai és/vagy jogosultságai következnek;

k) adott esetben az örökség elfogadásának, illetve visszautasításának a természetére vonatkozó információ minden egyes kedvezményezett vonatkozásában;

l) az egyes örökösöket megillető örökrész, valamint adott esetben valamely adott örököst megillető jogok és/vagy vagyontárgyak felsorolása;

m) valamely adott, a hagyományost megillető jogok és/vagy vagyontárgyak felsorolása;

n) az örökös(ök) és adott esetben a hagyományos(ok) jogainak az öröklésre alkalmazandó jog és/vagy a végintézkedés szerinti korlátozásai;

o) a végrendeleti végrehajtó és/vagy a hagyatéki gondnok jogosultságai, valamint e jogosultságoknak az öröklésre alkalmazandó jog és/vagy a végintézkedés szerinti korlátozásai.

*69. cikk*

**A bizonyítvány joghatásai**

(1) A bizonyítvány külön eljárás nélkül valamennyi tagállamban joghatással bír.

(2) Vélelmezni kell, hogy a bizonyítvány hitelesen bizonyítja az öröklésre alkalmazandó jognak vagy a bizonyos tényekre alkalmazandó egyéb jognak megfelelően megállapított tényeket. A bizonyítványban örökösként, hagyományosként, végrendeleti végrehajtóként, illetve hagyatéki gondnokként említett személyről vélelmezni kell, hogy rendelkezik a bizonyítványban említett jogállással, és/vagy a bizonyítványban feltüntetett jogokkal, illetve jogosítványokkal, és hogy e jogokhoz, illetve jogosítványokhoz a bizonyítványban feltüntetetteken túl egyéb feltétel és/vagy korlátozás nem fűződik.

(3) Bármely olyan személy, aki a bizonyítványban igazolt adatok alapján eljárva kifizetéseket teljesít vagy vagyontárgyat ad át a bizonyítványban kifizetések vagy vagyontárgyak elfogadására jogosultként említett személynek, úgy tekintendő, hogy kifizetések vagy vagyontárgyak elfogadására jogosult személlyel kötött ügyletet, kivéve, ha tudomása van arról, hogy a bizonyítvány tartalma nem felel meg a valóságnak, illetve, ha nagyfokú gondatlanság miatt nincs tudomása arról, hogy a bizonyítvány tartalma nem felel meg a valóságnak.

(4) Amennyiben a bizonyítványban a hagyaték tárgyát képező vagyontárggyal való rendelkezésre jogosultként említett személy az ilyen vagyontárggyal egy másik személy javára rendelkezik, akkor ez utóbbi személy – ha a bizonyítványban igazolt adatok alapján jár el – úgy tekintendő, hogy az adott vagyontárggyal való rendelkezésre jogosult személlyel kötött ügyletet, kivéve, ha tudomása van arról, hogy a bizonyítvány tartalma nem felel meg a valóságnak, illetve, ha nagyfokú gondatlanság miatt nincs tudomása arról, hogy a bizonyítvány tartalma nem felel meg a valóságnak.

▼B

(5) A bizonyítvány olyan okirat, amely érvényes jogcímet képez – az 1. cikk (2) bekezdése k) és l) pontjának sérelme nélkül – a hagyaték tárgyát képező vagyontárgynak valamely tagállam megfelelő nyilvántartásába való bejegyzéséhez.

*70. cikk*

**A bizonyítvány hiteles másolatai**

(1) A bizonyítvány eredeti példányát a kiállító hatóság megőrzi, és a kérelmező, illetve bármely, jogos érdekét bizonyító személy részére egy vagy több hiteles másolatot állít ki.

(2) A kiállító hatóság a 71. cikk (3) bekezdése és a 73. cikk (2) bekezdése céljából jegyzéket vezet azokról a személyekről, akik részére az (1) bekezdés szerint hiteles másolatot állítottak ki.

(3) A kiállított hiteles másolatok korlátozott ideig, hat hónapig érvényesek, és ezt lejárati idő formájában a hiteles másolaton fel kell tüntetni. Kivételes és megfelelően indokolt esetekben a kiállító hatóság ettől eltérően hosszabb érvényességi idő mellett is dönthet. E határidő lejárta után a hiteles másolatok birtokosainak a hiteles másolat érvényességi idejének meghosszabbítását vagy újabb hiteles másolatot kell kérelmezniük a kiállító hatóságtól annak érdekében, hogy a bizonyítványt a 63. cikkben feltüntetett célokra felhasználhassák.

*71. cikk*

**A bizonyítvány kijavítása, módosítása vagy visszavonása**

(1) Elírás esetén a kiállító hatóság a jogos érdekét bizonyító bármely személy kérelmére vagy hivatalból ki kell javítania a bizonyítványt.

(2) A kiállító hatóság a jogos érdekét bizonyító bármely személy kérelmére vagy – ha a nemzeti jog ezt lehetővé teszi – hivatalból módosítja vagy visszavonja a bizonyítványt, ha megállapítást nyert, hogy az vagy annak egyes elemei nem felelnek meg a valóságnak.

(3) A kiállító hatóság a helyesbítésről, módosításról vagy visszavonásról haladéktalanul tájékoztatja valamennyi olyan személyt, aki részére a 70. cikk (1) bekezdése szerint kiállították a bizonyítvány hiteles másolatát.

*72. cikk*

**Jogorvoslati eljárások**

(1) A kiállító hatóság által a 67. cikk alapján hozott határozatok ellen a bizonyítvány kérelmezésére jogosult bármely személy jogorvoslati kérelmet nyújthat be.

A kiállító hatóság által a 71. cikk és a 73. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján hozott határozatok ellen a jogos érdekét bizonyító bármely személy jogorvoslati kérelmet nyújthat be.

A jogorvoslati kérelmet a kiállító hatóság tagállamában található igazságügyi hatósághoz kell benyújtani e tagállam jogával összhangban.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti jogorvoslati eljárás eredményeképpen megállapítást nyer, hogy a kiállított bizonyítvány nem felel meg a valóságnak, az illetékes igazságügyi hatóság kijavítja, módosítja vagy visszavonja a bizonyítványt, illetve gondoskodik arról, hogy a kiállító hatóság helyesbítse, módosítsa vagy visszavonja a bizonyítványt.

▼B

Amennyiben az (1) bekezdés szerinti jogorvoslati eljárás eredményeképpen megállapítást nyer, hogy a bizonyítvány kiállításának megtagadása nem volt indokolt, az illetékes igazságügyi hatóság kiállítja a bizonyítványt, illetve gondoskodik arról, hogy a kiállító hatóság újravizsgálja az ügyet, és új határozatot hozzon.

*73. cikk*

**A bizonyítvány joghatásainak felfüggesztése**

(1) A bizonyítvány joghatásait felfüggesztheti:

a) a kiállító hatóság a jogos érdekét bizonyító bármely személy kérelmére a bizonyítvány 71. cikk szerinti módosításáig vagy visszavonásáig; vagy

b) az igazságügyi hatóság a kiállító hatóság által hozott határozatok elleni jogorvoslatra a 72. cikk szerint jogosult bármely személy kérelmére, a jogorvoslati eljárás lezárulásáig.

(2) A kiállító hatóság vagy adott esetben az igazságügyi hatóság a bizonyítvány joghatásainak felfüggesztéséről haladéktalanul tájékoztatja valamennyi olyan személyt, aki részére a 70. cikk (1) bekezdése szerint kiállították a bizonyítvány hiteles másolatát.

A bizonyítvány joghatásai felfüggesztésének időtartama alatt további hiteles másolatok nem állíthatók ki a bizonyítványról.

VII. FEJEZET

**ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**

*74. cikk*

**Hitelesítés és más hasonló alaki követelmények**

Az e rendelet keretében valamely tagállamban kiállított okiratok tekintetében hitelesítésre vagy más hasonló alaki követelményre nincs szükség.

*75. cikk*

**Kapcsolat a meglévő nemzetközi egyezményekkel**

(1) Ez a rendelet nem érinti az olyan nemzetközi egyezmények alkalmazását, amelyeknek e rendelet elfogadásának időpontjában egy vagy több tagállam a részese, és amelyek az e rendelet hatálya alá tartozó kérdésekre vonatkoznak.

Különösen azok a tagállamok, amelyek szerződő felei a végintézkedések alakiságaira alkalmazandó jogról szóló, 1961. október 5. napján kelt Hágai Egyezménynek, e rendelet 27. cikke helyett továbbra is az egyezmény rendelkezéseit alkalmazzák a végrendeletek és a közös végrendeletek alaki érvényessége tekintetében.

(2) Az (1) bekezdés ellenére az e rendeletben szabályozott kérdések vonatkozásában ez a rendelet – mint a tagállamok közötti rendelet – elsőbbséget élvez a kizárólag két vagy több tagállam között megkötött egyezményekkel szemben.

▼B

(3) Ez a rendelet nem zárja ki a Dánia, Finnország, Izland, Norvégia és Svédország között létrejött, az öröklésre, a végrendeletekre és a hagyatékok kezelésére vonatkozó nemzetközi magánjogi rendelkezéseket tartalmazó és az említett államok között 2012. június 1-jén létrejött kormányközi megállapodással felülvizsgált 1934. november 19-i egyezménynek az abban részes tagállamok általi alkalmazását, amennyiben az említett felülvizsgált egyezmény a következőkről rendelkezik:

a) a hagyaték egyezmény szerinti kezelésének eljárási vonatkozásaival kapcsolatos szabályokról, és az e tekintetben az egyezmény szerződő államainak hatóságai által biztosított segítségnyújtásról; valamint

b) az öröklési ügyekben hozott határozatok elismerését és végrehajtását szolgáló egyszerűbb és gyorsabb eljárásokról.

*76. cikk*

**Kapcsolat az 1346/2000/EK tanácsi rendelettel**

Ez a rendelet nem érinti a fizetésképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet ([1]) alkalmazását.

*77. cikk*

**A nyilvánosságra hozott információk**

A tagállamok annak érdekében, hogy az információkat a polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat keretében nyilvánosságra hozzák, a Bizottság rendelkezésére bocsátják az örökléssel kapcsolatos nemzeti jogszabályaik és eljárásaik rövid összefoglalóját, beleértve azt is, hogy milyen típusú hatóság rendelkezik hatáskörrel öröklési ügyekben, valamint hogy milyen típusú hatóság jogosult az örökséget, a hagyományt vagy a kötelesrészt elfogadó vagy visszautasító nyilatkozatok átvételére.

A tagállamok rendelkezésre bocsátanak olyan tájékoztatókat is, amelyek felsorolják az egyes tagállamok területén található ingatlanok nyilvántartásba vételéhez általában megkövetelt valamennyi okiratot és/vagy információkat.

A tagállamok folyamatosan frissítik ezeket az információkat.

*78. cikk*

**Az elérhetőségekkel és az eljárásokkal kapcsolatos információk**

(1) ►C2 A tagállamok 2014. november 16-ig tájékoztatják a Bizottságot a következőkről: ◄

a) a 45. cikk (1) bekezdésével összhangban benyújtott, végrehajthatóvá nyilvánítás iránti kérelmek és az ilyen kérelmekkel kapcsolatos határozatok ellen az 50. cikk (2) bekezdésével összhangban benyújtott fellebbezések elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróságok vagy hatóságok neve és elérhetőségei;

b) az 51. cikkben említett, a jogorvoslat tárgyában hozott határozat megtámadására vonatkozó eljárások;

([1]) HL L 160., 2000.6.30., 1. o.

▼B

c) a 64. cikk alapján a bizonyítvány kiállítására hatáskörrel rendelkező hatóságokra vonatkozó releváns információk; és

d) a 72. cikkben említett jogorvoslati eljárások.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az említett információkkal kapcsolatban bekövetkező változásokról.

(2) A Bizottság az (1) bekezdéssel összhangban közölt információkat az (1) bekezdés a) pontjában említett bíróságok és hatóságok címe és elérhetőségei kivételével közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésnek megfelelően közölt valamennyi információt bármely egyéb megfelelő eszközön – elsősorban a polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózaton – keresztül közzéteszi.

*79. cikk*

**A 3. cikk (2) bekezdésében említett információkat tartalmazó jegyzék összeállítása és későbbi módosításai**

(1) A Bizottság a tagállamoktól kapott értesítések alapján összeállítja a 3. cikk (2) bekezdésében említett egyéb hatóságok és jogi szakemberek jegyzékét.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot az említett jegyzékben szereplő információkban bekövetkezett későbbi változásokról. A Bizottság ennek megfelelően módosítja a jegyzéket.

(3) A Bizottság a jegyzéket és annak későbbi módosításait közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(4) A Bizottság az (1) és (2) bekezdéssel összhangban közölt valamennyi információt bármely egyéb megfelelő eszközön – elsősorban a polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózaton – keresztül közzéteszi.

*80. cikk*

**A 46., 59., 60., 61., 65. és 67. cikkben említett tanúsítványok és formanyomtatványok meghatározása és későbbi módosítása**

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 46., 59., 60., 61., 65. és 67. cikkben említett tanúsítványok és formanyomtatványok meghatározásáról és azok későbbi módosításáról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

*81. cikk*

**A bizottsági eljárás**

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Az említett bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak tekintendő.

(2) E bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

▼B

*82. cikk*

**Felülvizsgálat**

2025. augusztus 18-ig a Bizottság jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, amely jelentés értékeli többek között azokat a gyakorlati problémákat, amelyek a különböző tagállamokban az öröklési ügyekben egymással párhuzamosan létrejött, peren kívüli egyezségekkel, illetve azzal kapcsolatban merülnek fel, hogy az egyik tagállamban peren kívüli egyezséggel párhuzamosan egy másik tagállamban bírósági egyezséggel rendeznek egy adott ügyet. A jelentéshez adott esetben módosító javaslatokat kell mellékelni.

*83. cikk*

**Átmeneti rendelkezések**

(1) Ezt a rendeletet a 2015. augusztus 17-én vagy azt követően elhunyt személyek utáni öröklésre kell alkalmazni.

(2) Amennyiben az örökhagyó 2015. augusztus 17-e előtt megválasztotta az utána történő öröklésre alkalmazandó jogot, ez a választás érvényes, ha eleget tesz a III. fejezetben megállapított feltételeknek, vagy ha a hatályos nemzetközi magánjogi szabályok értelmében a választás megtételekor érvényes volt azon államban, amelyben az örökhagyó szokásos tartózkodási helye volt, vagy bármely olyan államban, amelyben állampolgársággal rendelkezett.

▼C3

(3) A 2015. augusztus 17-ét megelőzően tett végintézkedés megengedett, valamint tartalmilag és alakilag érvényes, ha eleget tesz a III. fejezetben megállapított feltételeknek, vagy ha a hatályos nemzetközi magánjogi szabályok értelmében a végintézkedés megtételekor megengedett, valamint tartalmilag és alakilag érvényes azon államban, amelyben az örökhagyó szokásos tartózkodási helye volt, vagy bármely olyan államban, amelyben állampolgársággal rendelkezett, vagy az öröklési eljárást lefolytató hatóság szerinti tagállamban.

▼B

(4) Amennyiben a végintézkedést 2015. augusztus 17-ét megelőzően olyan állam joga szerint tették, amelyet az örökhagyó e rendelet szerint választhatott volna, akkor azt kell az öröklésre alkalmazandó jognak választott jognak tekinteni.

*84. cikk*

**Hatálybalépés**

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2015. augusztus 17-től kell alkalmazni ►C1 a 77. és 78. cikk kivételével, amelyeket 2014. november 16-tól kell alkalmazni ◄, valamint a 79., 80. és 81. cikk kivételével, amelyeket 2012. július 5-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.